

Ἀγάπης κάμε το βωμό τ' ἀγγελικό της μνήμα,
 Νὰ μοιάζῃ ἡ γλάστρα τὸν ἀνθὸ καὶ τὸ κλουβὶ τ' ἀηδόνι . . .
 Σκόρπα λουλούδια, σκόρπιζε δροσιὰ στὸ μνηματάκι
 Καὶ κυπαρίσσι φύτεψε εἰς τὸ κυπαρισσάκι !

(Αὐγούστος 1894).

ΑΧΙΛΛΕΥΣ ΠΑΡΑΣΧΟΣ

ΕΙΣ ΤΟ ΜΝΗΜΟΣΥΝΟΝ ΦΙΦΗΣ ΜΕΡΚΟΥΡΗ

ΠΑΤΕΡΑ δύστυχε, δόλιχα μαννοῦλα,
 Πῶς τὴν ἐχάσατε τέτοια νυφοῦλα ;
 Καὶ σὰν 'πετοῦσε τρελλὰ κοντὰ τας
 Κι' ἐκελαϊδοῦσε 'στὰ γόνατά σας.
 Καὶ τότες ἦταν ἓνας ἀφρός,
 Μικρῆς Νερσίδας ἱσκιος 'λαφρός.

Καὶ σύ, πατέρα, καὶ σύ, μαννοῦλα,
 Τὴν ἐθαρροῦσες τῆς γῆς παιδοῦλα,
 Ὡς ποῦ σᾶς ἔφυγε μιὰ μαύρ' ἡμέρα
 Σὰν ἄσπρο σύννεφο μὲ τὸν ἀγέρα.

Παρακαλεῖτέ τὴν μονάχα τώρα
 Τὴν ἀγγελόμορφη τὴν ἀσπροφώρα,
 Κι' ἂν ὀλοζώντανη σὰν πρὶν ἐμπρός σας
 Μέσ' ἀπ' τὰ σάββανα δὲν ξαναβγῇ,
 Τὴν νύκτα νᾶρχεται μέσ' 'στ' ὄνειρό σας
 Καὶ νὰ τὴν χάνετε μὲ τὴν αὐγή.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΟΥΡΗΣ

ΗΛΙΟΓΕΝΝΗΤΗ

ΤΡΑΓΟΥΔΙ ΤΟΥ ΘΑΝΑΤΟΥ ΤΗΣ ΜΙΚΡΗΣ

ΦΙΦΗΣ ΜΕΡΚΟΥΡΗ

ΕΝΑ βχοσίλειμμα ἔλαμψεν ὀνειρεμένο ἐμπρός μου,
 Κ' εἶδα τὴν Ἡλιογέννητη, τὸ μάγεμμα τοῦ κόσμου.
 Δὲν ἦταν ῥήγισσας βλαστός, ταῖρι δὲν ἦταν Κράλη,
 Ἦταν μιὰ φρεσκογέννητη παιδοῦλα, ἓνα κοράλλι
 Ποῦ τῆς ἀγάπης πέλαγος τὰ σπλάγχνα τῆς μητέρας
 Τ' ἀνάστησαν καὶ τόθρεφε τῆς γῆς αὐτῆς ὁ ἀέρας